

บทเรียนด้านจิตวิญญาณ

บทที่ 30

เรื่อง ฉันทิษฐานเพื่อตัวเองได้

ผลที่คาดหวังจะได้รับ:	แสดงการอุทิศตนยอมให้พระคริสต์เป็นจอมเจ้านาย
ตัวชี้วัด:	ฝึกวินัยฝ่ายวิญญาณด้านการอธิษฐาน การศึกษาพระคัมภีร์ การนมัสการและการรับใช้
สาระการเรียนรู้:	ความรู้ ทศนคติ และการปฏิบัติที่แสดงถึงการมีวินัยฝ่ายวิญญาณในด้านการอธิษฐาน การศึกษาพระคัมภีร์ นมัสการและการรับใช้
กลุ่มอายุ:	9-11 ปี
หัวข้อหลัก:	ฉันทิษฐานมาตามพระฉายาของพระองค์
บทเรียน:	ฉันทิษฐานเพื่อตัวเองได้
เวลาที่ใช้ในการสอน:	45 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ :

1. เด็กสามารถที่จะสาธิตว่าจะอธิษฐานเพื่อตัวเองอย่างไร
2. เด็กสามารถที่จะจำแนกส่วนประกอบของยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าได้
3. เด็กสามารถระบุเหตุผล หรืออธิบายความสำคัญของการใช้เวลาในอธิษฐานส่วนตัวมาสองประการได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้ :

1. กระดาษ - หนึ่งแผ่นต่อเด็กหนึ่งคน
2. ดินสอสี

สิ่งที่ผู้สอนต้องทำหรือจัดเตรียม :

1. อ่านและทำความเข้าใจบทเรียนทั้งบท
2. รวบรวมวัสดุอุปกรณ์ที่ต้องใช้
3. อ่านและศึกษาเอเฟซัส 6: 10-18 และอิสยาห์ 52: 7
4. วาดส่วนประกอบของยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าที่บนกระดาน หรือตัดมาจากกระดาษ แสดงส่วนเหล่านี้ให้เด็ก ๆ ดูเมื่อครูพูดถึงส่วนประกอบต่าง ๆ ของยุทธภัณฑ์นั้น
5. อธิษฐานเพื่อเด็ก ๆ ที่จะเข้าใจว่าพวกเขาสามารถที่จะอธิษฐานกับพระเจ้า และมียุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าเป็นเครื่องป้องกันตนเอง

ขั้นตอนการเรียนการสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน :

ครูพูดว่า :

1. ครูมีเรื่องจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง ให้เด็ก ๆ ตั้งใจฟังดี ๆ นะ เพราะเด็ก ๆ จะสามารถนำเรื่องนี้ไปตอบคำถามได้
2. มีชายอยู่สองคน เขาทั้งสองกำลังจะไปทำสงคราม คนหนึ่งมีไม้เท้าและเสื้อผ้าขาด ๆ อีกคนหนึ่งมีชุดเกราะทั้งชุดที่สามารถปกป้องตัวของเขาจากไฟ ลูกศร ลูกกระสุนและทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกศัตรูจะหามายิงใส่เขาได้ ชุดเกราะเหล่านี้มีอาวุธยุทธโปกรณ์ที่ทันสมัยตามที่พวกเขาต้องการ
3. เด็ก ๆ อยากจะเป็นทหารคนไหน ? ให้เด็กตอบ เด็ก ๆ คิดว่าใครจะเป็นฝ่ายชนะ ?
ให้เวลาเด็กตอบ ทำไมจึงคิดว่าคนที่ถืออุปกรณ์เครื่องมือดีกว่านั้นมีโอกาสรอดมากกว่า ?
ให้เด็กตอบ
4. เด็ก ๆ รู้ไหมว่าในทุก ๆ วันเด็ก ๆ กำลังต่อสู้อยู่กับใคร ? ให้เด็กตอบ เด็กกำลังอยู่ในสงครามชนิดใด ? สงครามฝ่ายวิญญาณ เด็ก ๆ รู้ไหมว่าพระเจ้าทรงมีฤทธิ์เดชที่แสนพิเศษให้เราเมื่อทำสงคราม ? ต่อไปนี้เราจะมาเรียนว่าจะใส่ชุดเกราะของพระเจ้า และจะได้รับการปกป้องจากการโจมตีของศัตรูได้อย่างไร เรามาเริ่มเรียนกันเลยดีกว่า!

กิจกรรมการเรียนการสอน :

ครูพูดว่า :

1. พระเจ้าทรงมีฤทธิ์เดชที่ทรงประทานให้เรา ให้เรามาอ่านเอเฟซัส 6: 10-18 ครูขออาสาสมัครที่จะผลัดกันอ่านคนละข้อ ให้เวลาอาสาสมัคร
2. พระเจ้าทรงรักเราอย่างมาก พระองค์จึงได้ประทานฤทธิ์เดชของพระองค์กับเรา ทำไมเราจึงจำเป็นต้องมีฤทธิ์เดชนี้ ? ให้เด็กตอบ ให้ครูอ่านข้อ 13 อีกครั้ง ข้อนี้บอกอะไรแก่เรา ?
ให้เวลาเด็กตอบ
3. สงครามฝ่ายวิญญาณเกิดขึ้นอยู่ในขณะนี้ แต่เราไม่สามารถมองเห็นได้ เป็นสงครามระหว่างความดีกับความชั่ว ระหว่างพระเจ้ากับซาตาน เรารู้อยู่แล้วว่าในที่สุดผู้ชนะจะเป็นใคร พระเจ้านั่นเอง
4. แต่ในขณะที่เราอยู่ในโลกนี้ ซาตานก็พยายามที่จะล่อลวงเรา และกระทำการเลวร้ายให้เกิดขึ้น เราต้องเตรียมตัวมาอย่างดี ไม่ใช่แค่ป้องกันตัวเองจากเหล่าศัตรูเท่านั้น แต่ต้องสามารถที่จะอธิษฐานเผื่อและปกป้องผู้อื่นได้ด้วย ให้เรามาดูกันว่าฤทธิ์เดชเหล่านี้มีอะไรบ้าง
5. เข็มขัดแห่งความจริง เราสวมไว้ที่เอว ให้ครูวาดภาพเข็มขัดบนกระดาน หรือขอให้เด็กที่มีความสามารถในการวาดเป็นผู้วาด หรืออาจจะนำเข็มขัดจริง ๆ มา แล้วส่งต่อให้เด็ก ๆ ได้ดู
6. ในสมัยของพระคัมภีร์นั้น เข็มขัดทำมาจากหนังซึ่งช่วยป้องกันการโจมตีลำตัวด้านล่างจากศัตรู ที่เข็มขัดก็จะมีดาบปักอยู่หนึ่งเล่ม ในด้านฝ่ายวิญญาณนั้นเข็มขัดนี้ช่วยปกป้องเราเพราะว่าความจริงของพระเจ้านั้นมีฤทธิ์เดชและไม่เคยล้าไป

7. ให้สมมุติว่าเด็ก ๆ ใส่เข็มขัดแห่งความจริงนั้นอยู่
8. ต่อไปให้เราสวมทับทรวงแห่งความชอบธรรม ให้ครูวาดภาพทับทรวงบนกระดาน หรือขอให้เด็กที่มีความสามารถในการวาดเป็นผู้วาด หรือจะทำทับทรวงจากกระดาษให้เด็ก ๆ ดูก็สามารถทำได้
9. ส่วนประกอบของยุทธภณที่ขึ้นนี้ปกปิดหัวใจและปอดของเราไว้ เหมือนกับเกราะกันกระสุน เราได้รับการปกป้องจากความชอบธรรมของพระเจ้าผ่านทางสิ่งที่พระเยซูได้ทำบนไม้กางเขน
10. เด็ก ๆ ลองคิดถึงสิ่งที่ได้ สวมเครื่องทับทรวงซึ่งทำหน้าที่ดูแลหัวใจของเด็ก ๆ ให้พ้นจากลูกศรของเหล่าศัตรูให้เด็ก ๆ สมมุติว่าตอนนี้เราใส่เครื่องทับทรวงแห่งความชอบธรรมอยู่ เด็ก ๆ จะรู้สึกไหมว่ากล้าเผชิญกับศัตรูโดยไม่มีความกลัว
11. เอาละตอนนี้เด็ก ๆ ก็ได้สวมยุทธภณที่สองขึ้นแล้ว เรามาใส่เพิ่มอีกดีกว่า
12. เรายังต้องสวมรองเท้าชาวประเสริฐแห่งสันติสุขอีกด้วย เพราะว่ารองเท้าก็เป็นส่วนหนึ่งของยุทธภณของเราเช่นกัน เราจึงใช้รองเท้าในการต่อสู้เพื่อสันติ แต่ไม่ได้หมายความว่าให้เราเพิกเฉยต่อสิ่งที่ผิด และพยายามให้ทุก ๆ คนอยู่อย่างสงบ แต่หมายความว่าเราจะร่วมการต่อสู้กับพระเจ้าเพื่อสิ่งที่พระองค์ต้องการซึ่งจะนำสันติสุขมา
13. ลองคิดถึงว่าถ้าเราใส่รองเท้าแห่งสันติสุขนี้ไปทุกที่ทุกแห่ง เราก็จะนำสันติสุข, การคืนดีกัน, การรักษา ฯลฯ ไปด้วย ชี้ไปที่รองเท้าครู, หยิบรองเท้ามาหนึ่งคู่ หรือชี้ที่รองเท้าของเด็ก แล้วให้เด็ก ๆ ลองสวมรองเท้าแห่งสันติสุขดู
14. ให้ครูพาเด็กเดินที่สนามโรงเรียนในเวลาสั้น ๆ ขณะที่เราเดินอยู่นั้นให้เราอธิษฐานขอแผ่นดินทุกอย่างก้าวที่เราเหยียบลงไปนั้น เต็มไปด้วยสันติสุข, ความรัก, และการรักษาของพระเจ้า เด็ก ๆ สามารถทำเช่นนี้กับที่บ้าน ละแวกบ้าน หรือหมู่บ้านของเด็ก ๆ เอง ลองคิดถึงเพราะว่าพระเยซูสถิตอยู่ในใจของเรา ทุกที่ที่เราไปการสถิตอยู่ของพระเจ้าก็ไปกับเราด้วย
15. ทุกที่ที่เด็ก ๆ ไปก็นำพระสิริของพระเจ้าสู่ที่นั่นด้วย ขอตัวแทนที่จะอ่านอิสยาห์ 52: 7 เมื่อเราสวมรองเท้าชาวประเสริฐแห่งสันติสุข เท้าของเราก็ดูสวยงาม
16. เอาละเรามาสวมยุทธภณที่ทำให้เสร็จกันเถอะต่อไปก็คือ เราถือโล่แห่งความเชื่อ ให้ครูวาดรูปโล่บนกระดาน หรืออาจถือกระดาษที่ทำเป็นรูปโล่ชูขึ้นให้เด็ก ๆ ดู โล่ในสมัยของพระคัมภีร์นั้นเหมือนประตูขนาดใหญ่ที่คอยป้องกันร่างกายทั้งหมดไว้ เมื่อเราได้โล่แห่งความเชื่อนั้นเรายกขึ้นเพื่อป้องกันลูกศรของศัตรู
17. โดยความเชื่อนั้น เราวางใจพระเจ้าด้วยชีวิตของเรา เราวางใจพระองค์เพราะเราระลึกว่าพระองค์ทรงสัตย์ซื่อกับเราเพียงใด เมื่อใดก็ตามที่เราถือโล่แห่งความเชื่อเอาไว้ให้เราคิดถึงสิ่งที่พระเจ้าเคยช่วยเหลือเราในอดีต และนั่นจะทำให้เรามีความเชื่อที่เข้มแข็งขึ้น!
18. ให้ครูวาดรูปโล่อันเล็กจิ๋วไว้บนกระดาน เด็ก ๆ คิดว่าโล่นี้ป้องกันเด็ก ๆ ได้ไหม ?
ให้เด็กตอบ
19. ให้เด็ก ๆ บอกสิ่งที่พระเจ้าเคยสำแดงความสัตย์ซื่อต่อเด็ก ๆ ครูวาดโล่อันใหญ่รอบ ๆ โล่อันเล็กนั้น เมื่อเด็กบอกสิ่งที่พระเจ้าทรงสำแดงความสัตย์ซื่อกับเขาหนึ่งอย่างก็ให้ครูวาดโล่ให้มีขนาดใหญ่ขึ้น วาดไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะได้โล่ใหญ่เท่าที่จะวาดไว้บนกระดานได้ เด็ก ๆ รู้สึกได้

รับการปกป้องจากโล่นี้หรือไม่ ? ให้เด็ก ๆ ตอบคำถาม ยิ่งเรานึกถึงพระคุณของพระเจ้าที่มีต่อเรามากเท่าไร โล่แห่งความเชื่อก็จะใหญ่มากขึ้นเท่านั้น

20. สมมุติว่าตอนนี้เด็ก ๆ กำลังถือโล่ไว้ ให้เด็ก ๆ ทำท่าถือโล่แห่งความเชื่อ เด็ก ๆ ก็จะได้รับ การปกป้องจากพระเจ้าแล้ว
21. ยุทธภัณฑ์อีกชิ้นหนึ่งก็คือ หมวกเหล็กแห่งความรอด เราสวมหมวกเหล็กเพื่อป้องกันศัตรู ของเรา และระแวดระวังความคิดของเรา เราไม่อยากให้ซาตานมาขู่มกเราให้กลัว แต่เราสามารถมีความคิดเช่นเดียวกับพระเจ้า และมีฤทธิ์อำนาจเหนือความคิดของเรา หมวกเหล็กแห่งความรอดนั้นช่วยเราจากความคิดที่จะกลัว เพราะว่าเรารู้ว่าเราอยู่ฝ่าย พระเจ้า เป็นฝ่ายที่ได้รับชัยชนะ!
22. ลองจินตนาการดูสิว่าเราถือหมวกเหล็กอยู่ในมือ หายหมวกขึ้นมาแล้วสวมลงไปในศัตรู เรา มือวางบนศัตรู แล้วให้จินตนาการว่ากำลังสวมหมวกแห่งความรอด ให้เด็กแสดงกิริยาตาม
23. ชิ้นส่วนสุดท้ายของยุทธภัณฑ์ชุดนี้คือ ดาบแห่งพระวิญญาณ ยุทธภัณฑ์ชิ้นนี้เราไม่ได้มีไว้ สวมใส่ แต่เราใช้ถือและต่อสู้โดยใช้มัน ดาบแห่งพระวิญญาณคือพระวจนะของพระเจ้า ที่เราสามารถพูดต่อต้านศัตรูของเรา คือซาตาน
24. เมื่อซาตานล่อลวงพระเจ้าเป็นเวลา 40 วัน พระเยซูก็หยุดซาตานได้ทุกครั้ง โดยการอ้างอิง ข้อพระคัมภีร์ ซาตานเกลียดพระคำของพระเจ้าเพราะมันรู้ว่าฤทธิ์อำนาจของพระเจ้านั้น ยิ่งใหญ่เพียงไร เราจึงสามารถขับไล่ซาตานออกไปจากเราโดยใช้ดาบแห่งพระวิญญาณ และ อ้างอิงจากพระคัมภีร์ ให้เด็ก ๆ หัดแกว่งไกวดาบแห่งพระวิญญาณโดยยกข้อพระคัมภีร์ขึ้นมาพูด
25. ให้เด็ก ๆ วาดรูปของตัวเองพร้อมกับใส่ยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้ายุทธภัณฑ์ทั้งชุดมี ดังต่อไปนี้นะเด็กจากที่เราได้เรียนไปแล้ว
 - เข็มขัดแห่งความจริง
 - ทับทรวงแห่งความชอบธรรม
 - รองเท้าแห่งสันติสุข
 - โล่แห่งความเชื่อ
 - หมวกแห่งความรอด
 - ดาบแห่งพระวิญญาณ

แจกกระดาษและดินสอให้เด็ก ๆ ได้ทำกิจกรรมนี้ หลังจากที่เด็ก ๆ วาดรูปเสร็จให้ระบุชื่อส่วนประกอบ ต่าง ๆ ของยุทธภัณฑ์นี้ แล้วให้เด็กหัดท่องจำส่วนต่าง ๆ ของยุทธภัณฑ์ในกลุ่มของตัวเอง ให้เด็ก ๆ นำภาพประกอบที่วาดไว้นั้นไปติดไว้ที่บ้านด้วย เพื่อเป็นการเตือนว่าเราได้รับการปกป้องอย่างดี จากพระเจ้า

การสรุปบทเรียน :

1. แบ่งกลุ่มกลุ่มละ 4 คน แสดงละครเกี่ยวกับวิธีการสวมใส่ยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า ใช้ความคิดสร้างสรรค์ แล้วสมมติเอาว่าผู้ชมของเด็ก ๆ นั้นไม่เคยเห็นคนใส่ยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้ามาก่อน ในละครนั้นให้พูดเกี่ยวกับหน้าที่ของส่วนต่าง ๆ ด้วย
2. ให้เวลา 5 นาทีเพื่อเตรียมเล่นละคร ให้แต่ละกลุ่มแสดงให้เพื่อนในชั้นเรียนดู

ครูพูดว่า :

1. ส่วนที่ดีที่สุดของยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้านั้นก็คือ เราไม่จำเป็นต้องให้ศิษยาภิบาล คุณครู พ่อแม่ หรือใครคนอื่นมาสวมให้เรา พระเจ้าทรงประทานสิทธิอำนาจที่เราจะสวมใส่มันได้ด้วยตัวของเราเอง! เราสามารถอธิษฐานขอการปกป้องแบบครบสูตรได้ทุกวัน
2. พระเจ้าทรงรักเด็ก ๆ มาก พระองค์ดูแลความต้องการของเรา เราได้รับความรักและการปกป้องจากพระองค์!
3. ทุก ๆ เช้าเมื่อเราตื่นนอน จำไว้ว่าเราได้สวมเข็มขัดแห่งความจริง ทับทรวงแห่งความชอบธรรม รองเท้าแห่งสันติสุข โล่แห่งความเชื่อ หมวกเหล็กแห่งความรอด และดาบแห่งพระวิญญาณแล้ว จบบทเรียนด้วยการร้องเพลงที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่ได้เรียนไป และขออาสาสมัครที่จะอธิษฐานปิด

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดที่ได้ผลดี? กิจกรรมใดที่ได้ผลไม่ดี? ฉันจะเตรียมบทเรียนครั้งต่อไปให้ดีขึ้นได้อย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]